

ZUBELDIA Iñaki, *Pako belea*

Marrazkilaria: Belen Lukas

Argitaletxea: IBAIZABAL

Eneko BERAZUBI

Zuhaitz handi baten adarrean jaio zen gure belekumea. Hasi-
ran ez zeukan izenik. Hori geroago jarriko zion bera aurkitu zuen
gizonak. Habia epel batean egon zen bizitzako lehen egunetan beste
lau belekumeeekin batera. Bera zen txikiena eta ahulena.

Lau belekume handienak hegan ikasten hasi zirenean, bera
oraindik habian geratzen zen.

Goiz batean, beste belekumeak beren ibilaldiak egitera joan
ziren baso barrura. Hilabeteko belekume txikiak inbidia sentitu zuen
eta hark ere erakutsi nahi izan zuen bere trebetasuna. Hegan hasi
zen, baina zuhaitzetik behera erori eta hego bat puskatu zuen. Goiz
hartantxe aldatu zen belekume gizarajoaren bizimodua.

Gregorio egunero bezala, goiko pagadira joan zen perretxiko
bila eta han ikusi zuen lurrian belekume koitadua, zaurituta, eta jaso
egin zuen. Perretxikoentzako zeraman saskian sartu zuen. Zapi zuri
batez estali saskiaren gainaldea eta etxera jaitsi zen bizkor-bizkor.

Gregoriok sendatu egin zuen belea, egunero merkromina eta
algodoi puska bat jarriz zaurian. Eta ez hori bakarrik, Pako, bere
izena, esaten erakutsi zion eta pixkana-pixkana hegan egiten ere bai.
Etxeko janaririk gozoenak belekumearentzat izaten ziren eta baita
familia hartako hiru umeen mimo eta laztan guztiak ere.

Sendatu zenean hasi ziren Pako belearen gaiztakeriak. Egun
batean, eskola aurrean, ikusi zuen Olaia ogitartekoa jaten. Pako
haren sorbalda gainean jarri eta Olaiaren ogitartekotik halako txorizo
panplona puska gorria ateratzen zela ikusita, lepoa luzatu eta kolpe

batean irentsi zuen janari gozoa. Ondoan zegoen mutil bati donuts puska bat lapurtu zion.

Beste egun batean herriko balkoi batera joan zen eta han katu potolo bat aurkitu zuen erdi lo. Bele beltza bere ondoan ikusita, ikaratu egin zen katua eta, uxatzeko asmoz, honela egin zion:

— Miauuu! Miauuu! ... Fuuu! Fuuu!

Belea ez zen ikaratu eta hizkuntza hori ikasita zeukanez, era berean erantzun zion:

— Miauuu! Miauuu! ... Fuuu! Fuuu!

Katuak atzaparra bota zion hegaztiari, baina honek salto txiki bat atzerantz egin eta, beldurtu beharrean, zakurren zaunka egin zion indar biziz:

— Uau! Uau! Grrr...! Uau!

Katuak deabru guztiak harrapatuta ihes egin zuen, aurrean zeukan hura monSTRUOREN bat izango zela pentsatuz.

Horrela, Pako belearen ekintzak gero eta ausartagoak bihurtu ziren eta haren ibilerak gero eta harrigarriagoak.